

Tu, de je v cërkuvi se vse glüh zmèerej tòmà, cè sa prov zè tuk
àngà „dnè“ nùt' v vājnè znasli! Sa pa reakli: „Je verna, kaj je
za in urèh, - premal' hotmà! Le prov hodú hotèjma kàr se dà,
pa b'ote vidli de b'ò kmal' svetlà cërku!“ Zdej sa pa rejs tak'
strašnú zacièl' kitet „dan“ v cërku nùt, de sa skorej vsi amòdlèl!
Zdej sa pa tačes k' sa v cërkuvi dol' pal' pa amòdlèl' pa vsi z glavàni
àb rid vdarli, - je biv pa prov tenàk zit, sa ga vsak s sojè glavàni
pa prebil, - je pa svetlòba nùt' v cërku skacila! „Je zè tukej
svetlòba! - je zè tukej svetlòba!“ sa vpil' Ribončanje k' sa h
sèap prèli. - Nò, pa se le nejsa zastùjn matral, - nazadne sa pa
le dabil' svetlòba, cè sa prov drug' dan vsi na pú razbite glavè jòmèl'.
(Povedal l. 1908. Matija Jankovič, kmet.)

525/153

Kak' sa v Ribonc' hruške medil'?

(Zapisal v Mateni pri Jgu Fr. Kramar.)

Ankat in lejť sa jòmèl' v Ribonc' prov dost' hrušek. Zdej pa de se b'
zmèèdle, sa jòh pa kàr v àn star zapèsèn b'èč* zmetal' vse, kuker jòh
je blu v Ribonc'. Zdej k' se jòm je blu zardèl' de m'òrjè zè mednè
b'èč, sa jòh sli pa jòskat. Zdej sa se pa takú zmònil' de b'ò šu
kàt in sam škòk nùt' v b'èč, pa b'ò tà m'èdne hruške nùt' zbìerov,
pa jòh b'ò von ta družom meator. Zdej pa rejs skùc' àdon nùt' v
b'èč, - je biv pa tist' b'èč prov glabàk, pa se dost' vadiè je blu nùt', -
kàr pa sevejde Ribončanje nejsa n'èč vejdlì - je pa prov prec' vtonu.

* b'èč = vodnjak.

Idej pa ko le njej nabene hruške von zagnov le njej, sa pa
zaciel' vpet: "S tejem ze njej noc, ta bo nam nrot vse sam
paji, ko nace nam noc von hruške zagnat! - ale, njej skuoc'
an drug' nrot k' bo bel pravicen!" Idej pa rejs skuoc' se an
drug' za unom v boc, pa ko spiet tud' ta njej nabene hruške
von z boca zagnov (sevejde, k' je glich tak' vtonu ko un!) - sa pa
kar vsi an za druzom nrot v boc paskakal, k' je vsak mislu
de vsak sam zase nrot hruške nabera, ko njej nabene nabene
von zagnov, - pa sa sevejde vsi patanil.
(Povedal l. 1908. Matija Jankovic, kmet.)

825/154

Kaku sa v Ribnici ers mlatil'.
(Zapisal v Materi pri Jgu Fr. Kramar.)

Ankat sa stierje Ribnicenje v anem pradi ers mlatil'. Idej pa
ko nejsa vejdi de b' mrogli samu zarne stran, klasje na konc' pa
pestet, sa pa tud' pa klasji tuk' cajta tookli de sa prov rist'
vsoga stookli. Per tem sa bli pa taku strasnui kotel, de k' sa
nihakal mlatet - de sa vsi vznak pal' pa amedlil! Polej k' sa se
bli pa sprebrichtal, sa pa nad sasej podna streha zaglijedal k' je bla
z erivena slama pakrita. Idej pa gliedaje streha, gliedaje, - pa zamier-
kaje de se perjen slam' pavorod se amlacen klasje zraven derzi. Sa pa
planil' pa konc' pa sa reakli, O, zdej pa vidna, de sma mi napok nerjedli
k' sma ves klasje stran' stookli, - lejte, tam se se ves zraven derzi! "Jen ad
taies pravje de znaja tud' v Ribnici prov ers mlatet.
(Povedal l. 1908. Matija Jankovic, kmet.)